

ROMANCE af SOVEDRIKKEN.

Weise

Andantino.

1) Det blan-ke Sværd paa Væg-gen hang, ung In-ger for Svær-det stod. Tolv Slag i Bor-gens
 2) Hun Sværdet greb og stir-rende stod, i Maa-nens ble-ge Skin. Og som nu Taa-rer faldt

Klok-ke klang da dryp-ped Sværdet med Blod; og dryp-per med Blod det blan-ke Sværd, og
 i dets Blod, klang Suk-ke i Nat-tens Vind. Da brast om Ar-men det rø-de Guld, og

far-ver dets Tun-ge rød, Da ti-mes ung E-rik i far-lig Færd, og er vel saa-ret og
 faldt til Jor-den i-tu. Ak! kal-der du mig til Gra-vens Muld? thi der er du vis-se-lig

død. Af An-gest mit Hier-te be-spændes!
 nu! Af An-gest mit Hier-te be-spændes!